

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/51/2014
Identifikačné číslo spisu:	6112226712
Dátum vydania rozhodnutia:	17.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6112226712.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, zastúpenej Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Údernícka 5, proti odporcovi M. O., bývajúcemu v C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Vážecká 16, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66, o 3 979, 48 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 20 C 69/2013, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. októbra 2013 sp. zn. 15 Co 441/2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. októbra 2013 sp. zn. 15Co 441/2013 z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 21. mája 2013 č. k. 20 C 69/2013 - 54 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 2 825, 20 € spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne z priznanej sumy od 24. septembra 2009 do zaplatenia ako aj trovy konania vo výške súdneho poplatku 100, 12 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 389, 91 € na účet právneho zástupcu, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti návrh zamietol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 2. októbra 2013 sp. zn. 15 Co 441/2013 odvolanie vedľajšieho účastníka odmietol. Odmietnutie odvolania odôvodnil tým, že vedľajší účastník nebol oprávnenou osobou podať odvolanie (§ 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). Uviedol, že odporca odvolanie nepodal a na výzvu súdu, aby v lehote desiatich dní oznámil, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka, nereagoval. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. pritom vyplýva, že akýkoľvek úkon vykonaný vedľajším účastníkom nesmie byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na ktorého procesnej strane vystupuje. Vedľajší účastník - právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, nemôže do konania vstúpiť proti vôli hlavného účastníka, ktorého chce podporovať a zároveň hlavný účastník musí s úkonmi vedľajšieho účastníka vždy vysloviť súhlas. Tieto závery vyplývajú z rozhodnutia najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 188/2012. Pretože

odporca nevyjadril súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka, odvolací súd jeho odvolanie odmietol (§ 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie vedľajší účastník. Navrhol, aby ho dovolací súd zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Poukázal na to, že v prípade, ak súd poučí účastníka, že do konania vstúpil vedľajší účastník a má právo vyjadriť svoj nesúhlas s jeho úkonmi, nie je možné za takýto nesúhlas považovať skutočnosť, že účastník sa v súdom určenej lehote nevyjadrí, že s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasí. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 188/2012, keď na daný prípad nemožno aplikovať § 101 ods. 3 O. s. p. Navrhovateľka a odporca sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas osobou oprávnenou (§ 240 ods. 1 O. s. p.), zastúpenou advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Dovolanie v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu.

Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Prípustnosť dovolania v danej veci z týchto ustanovení nevyplýva, lebo je ním napadnuté uznesenie, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v týchto ustanoveniach.

Vzhľadom na uvedené by prípustnosť dovolania prichádzala do úvahy v prípade, že v konaní na súdoch nižšieho stupňa alebo v ich rozhodnutiach došlo k niektorej procesnej vade konania vymenovanej v § 237 O. s. p. Existenciu väd konania uvedených v písmenách a/ až e/ a g/ tohto ustanovenia dovolateľka nenamietala a nezistil ich ani dovolací súd.

V dovolaní bola namietaná vada konania uvedená v § 237 písm. f/ O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občianky súdny poriadok priznáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania , robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.) Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa , s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť ak uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou, ak záver odvolacieho súdu o tejto otázke nie je správny.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Cieľom citovaného ustanovenia (účinného od 15. októbra 2008) je bezpochyby rozšírenie ochrany práv v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý verejný záujem , ktorý by bolo problematické preukazovať zo strany subjektov, ktoré majú (vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti) záujem vstupovať do konaní ako vedľajší účastníci. V praxi ide najmä o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a pod. V rámci tohto typu vedľajšieho účastníka sa neskúma hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný (príslušný) zákon. Sú to prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľov môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

V prejednávanej veci vedľajší účastník (Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS) vstúpil do konania z vlastného podnetu , písomným oznámením z 30. novembra 2012 (čl. 18), ktorý proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie (čl. 60). Odporca odvolanie nepodal a na výzvu súdu , aby v lehote desiatich dní oznámil, či s odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasí, nereagoval - zásielka s výzvou bola súdu vrátená s tým, že adresát ju v odbernej lehote neprevzal.

Podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná

však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolanie a dovolanie. Táto procesná legitimácia na podanie odvolania (ako aj dovolania) je však obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje. Oprávnenie podať odvolanie (a dovolanie) prináleží vedľajšiemu účastníkovi iba vtedy, ak toto oprávnenie má aj účastník konania, na strane ktorého sa pripojil. V prípade, že tento účastník nemá procesnú legitimáciu na podanie odvolania, nemôže ju mať ani vedľajší účastník. V opačnom prípade by sa vedľajšiemu účastníkovi priznalo viac procesných práv, než má účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Vedľajší účastník môže podať odvolanie aj vtedy, ak odvolanie podal účastník. Ak podá odvolanie len vedľajší účastník, môže ho podať len v tom prípade, ak účastník konania s takýmto úkonom vyjadrí súhlas. V prípade, že účastník odmietne dať súhlas k odvolaniu vedľajšieho účastníka, je jeho odvolanie bez tohto súhlasu právne neúčinné.

Z uvedeného vyplýva, že akýkoľvek úkon, ktorý v konaní vedľajší účastník vykoná, nesmie byť v rozpore so záujmami účastníka, na strane ktorého vystupuje. Z toho ale nemožno jednoznačne vyvodiť, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým takýto účastník nesúhlasí, bude zo strany súdu automaticky zamietnutý. Tomu nasvedčuje dikcia § 93 ods. 4 O. s. p. t. j., že „posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností“. Teda súd bude úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým účastník nevyslovil súhlas, posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti. Môže ísť totiž o úkon, ktorý bude účastníkovi na prospech a je na súde, aby túto skutočnosť zvažil.

V prejednávanej veci odvolací súd nepovažoval vedľajšieho účastníka za osobu oprávnenú podať odvolanie z dôvodu, že odporca nereagoval na výzvu a súdu v určenej lehote neoznámil, či s podaným odvolaním vedľajšieho účastníka súhlasí a pripája sa k nemu (čl. 69), t. j. nevyslovil súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka.

Pretože v preskúmvanej veci sa odvolací súd dôsledne nezaoberal splnením podmienok oprávňujúcich vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 4 O. s. p. podať odvolanie, je jeho rozhodnutie predčasné, a teda nesprávne. Nesprávnym odmietnutím odvolania odňal odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). So zreteľom na túto vadu konania dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.